

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzecea după Rusalii

În această săptămână, vineri: **Sfânta Cuvioasă Parascheva**

Evangelhia duminicii Învierea fiului văduvei din Nain (Luca VII, 11-16)

11. Și după aceea S-a dus într-o cetate numită Nain și cu El împreună mergeau ucenicii Lui și multă mulțime.

12. Iar când S-a apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, și ea era văduvă, și mulțime mare din cetate era cu ea.

13. Și, văzând-o Domnul, I S-a făcut milă de ea și a zis: Nu plânge!

14. Și apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: Tinere, ție îți zic, scoală-te.

15. Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească, și l-a dat mamei lui.

16. Și frica i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare S-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.

Icoană realizată de Bogdan Zahariuc

Calea cea dreaptă a raiului alegând din tânără vârstă, cinstită Parascheva, ai urmat lui Hristos. Că din fire fiind tu miloasă înțeleaptă fecioară, dezbrăcând haina ta cea scumpă o ai dat săracilor. Pentru aceasta te-ai sfințit, preamărită, rugându-te pentru sufletele noastre. Din Stihirile Sărbătorii

PROGRAMUL MANIFESTĂRILOR PRILEJUITE DE SĂRBĂTOAREA SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

❖ Duminica, 9 octombrie:

- 21.50 - Aeroportul Iași - sosirea delegației din Grecia, condusă de Înalț Prea Sfințitul Panteleimon, Mitropolit de Veria, Nausa și Kampania;

- 22.15 - primirea oficială la Reședința mitropolitană Iași (așezarea moaștelor Sfântului Apostol Pavel în Paraclisul mitropolitan);

❖ Luni, 10 octombrie:

- 10.30 - așezarea moaștelor Sfântului Apostol Pavel, spre închinare, în Catedrala Mitropoliei

❖ Marți, 11 octombrie:

- 09.30 - slujba de sfințire a Casei Diaconia, a Centrului eparhial Iași;

❖ Miercuri, 12 octombrie:

- 07.00 - 11.00 - Catedrala Mitropolitană - Utrenia și Sf. Liturghie;

- 09.00: *pelerinajul Calea Sfinților* - procesiune cu moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva pe străzile din jurul Catedralei Mitropolitane; (traseul: poarta Sfântului Gheorghe, strada Crișan, strada Sfântul Andrei, strada Palat, ceremonie în fața Palatului Culturii, B-dul. Sfântul Ștefan cel Mare, intrare pe poarta Sfânta Parascheva și depunerea moaștelor pe esplanada Catedralei Mitropolitane pentru a fienerate de pelerini);

- 11.00 - ultimul parastas pentru Mitropolitul Dosoftei (Catedrala Mitropolitană);

- 16.00 - 18.00 - Catedrala Mitropolitană - Slujba de priveghere în cinstea Aducerii moaștelor Sfântului Apostol Andrei la Iași (Vecernia, Litia);

continuare în pagina 4

Și în acest an vor veni creștini de pretutindeni. Apelăm la enoriașii noștri să își aducă aminte de pelerinii care vor sta la rând zile întregi pentru a se închina la moaștele Sfintei Parascheva și ale Sfântului Apostol Pavel. Vă rugăm a vă înscrie în lista deschisă de parohia noastră menționând adresa, numărul de persoane pe care le puteți găzdui, sau alimentele pe care doriți să le oferiți.

Să arătăm și în acest an, prin ospitalitatea noastră tradițională, cum punem în lucrare pilda de dăruire și omenie pe care ne-a lăsat-o Sfânta Cuvioasa Maică Parascheva cea iubitoare de străini.

Sfânta Cuvioasă Parascheva – Ocrotitoarea Moldovei și a întregului Răsărit ortodox

Sfânta Cuvioasă Maică Parascheva (*Sveta Petka* pentru slavi, *Sfânta Parascheva* sau *Sfânta Vineri* pentru români) a fost sora Sfântului Eftimie, Episcop de Madita și s-a născut în jurul anului 1023 în Epivata Traciei, pe țărmul Mării Marmara. Părinții ei erau de neam bun și măriți, cu multe averi, dar și mai mult erau bogăți în dreapta credință în Hristos în care și-au crescut copiii.

Încă din pruncie Sfânta Parascheva s-a dovedit a fi aleasă și binecuvântată de Dumnezeu. Pe când avea doar 10 ani, mergând cu mama sa la Biserica Precurarei Născătoare de Dumnezeu, aude cuvintele evanghelice: „*Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să urmeze Mie*” (Matei 16,24). Aceste cuvinte au găsit un ecou aparte în sufletul ei și ieșind din biserică, întâlnind un sărac, ascunzându-se de maica sa și-a dezbrăcat hainele strălucite și luminate ce le purta, le-a dat lui și ea a îmbrăcat pe ale aceluia.

Mănată apoi de Duhul lui Dumnezeu, Cuvioasa își lasă patria și părinții și pleacă la Constantinopol. De aici, întărindu-se suflătește cu rugăciunile unor părinți duhovnicești de acolo, la vârsta de numai 15 ani, merge la mănăstirea din Calcedon, și de acolo în Iraclia din Pont, unde se nevoiește timp de cinci ani.

De aici, cu ocrotirea și ajutorul lui Dumnezeu, ajunge la Ierusalim și îndestulându-se de toate cele sfinte și bune ale Orașului Sfânt, unde și picioarele Mântuitorului Hristos au călcat, merge apoi în pustia Iordanului și intră într-o mănăstire de călugărițe, unde duce o viață cinstită și plăcută Domnului, dobândind cea mai înaltă bunătate pustnicească: *smerita cugetare* (darul contemplării lui Dumnezeu și al înțelegerii Tainelor).

Deci, mulți ani ostenindu-se în acea mănăstire a călugărițelor și nevoindu-se prin foarte multe fapte bune, împlinind al 25-lea an al vârstei, e îndemnată de Duhul spre a se întoarce în locurile natale. Astfel, vine la Iope și de aici pornește în călătorie pe o corabie către ținutul Epivatei. După ce suferă mai multe primejdii, chiar și naufragiul corăbiei, ajunge la Constantinopol și de aici merge la un oarecare sat, anume Kallierateia rămânând la Biserica Sfinții Apostoli de acolo. În aceste locuri se nevoiește timp de doi ani în post și rugăciune, iar pe la anul 1150, la vârsta de 27 ani, cinstita Parascheva își încredințează sfânt sufletul său Tatălui Ceresc, care o așează în lăcașurile cele veșnice și dumnezeiești, trupul fiindu-i înmormântat nu departe de mare. După o vreme, în urma unei minunate vedenii, moaștele i-au fost aduse în Biserica Sfinților Apostoli.

În anul 1238, la cererea țarului Asan al imperiului româno-bulgar, moaștele Cuvioasei au fost strămutate la Târnovo. Spre sfârșitul secolului al XIV-lea, ferite din calea turcilor, moaștele au fost duse la Vidin, în coasta Țării Românești, unde au stat cinci ani, după care, la 1389 au fost strămutate, datorită țarinei Milița în Serbia, la Belgrad.

În anul 1521, când Belgradul este cucerit de turci, moaștele Cuvioasei ajung la Constantinopol, unde

sultanul le vinde contra sumei de 12.000 de ducați Patriarhului Ecumenic. Recuperate astfel de creștini, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva sălășluiesc în mai multe biserici: Panmarkaistos, Vlaherne, Sfântul Dumitru, iar în cele din urmă la Sfântul Gheorghe – noul sediu al Patriarhiei Ecumenice, din cartierul Fanar al Constantinopolului.

Binecredinciosul domnitor Vasile Lupu, plătind către Poarta Otomană 300 de pungi cu galbeni ce reprezentau datoriile neachitate ale Patriarhiei Ecumenice a obținut în dar, în semn de recunoștință, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva, spre a fi așezate în Biserica Sfinților Trei Ierarhi pe care tocmai o construise. Astfel, în cadrul unei procesiuni impresionante, la data de 13 iunie 1641, moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva sunt așezate în această vestită biserică în vremea păstoririi Mitropolitului Varlaam (autorul vestitei Cazanii).

Urmare unui devastator incendiu petrecut în noaptea de 26 spre 27 decembrie a anului 1888 care a ars până și lemniaria sicriului și chiar salteluța de bumbac, moaștele Sfintei Parascheva, rămase neatinsse de foc, au fost strămutate la începutul anului 1889 în noua Catedrală Mitropolitană.

Tradiția pelerinajelor la moaștele Sfintei Parascheva, mai cu seamă de ziua cinstirii ei, 14 octombrie, datează încă din secolul al XVII-lea, dar în ultimul deceniu manifestările legate de această sărbătoare au luat o amploare deosebită, mai cu seamă prin aducerea la Iași a unor relicve sfinte, precum Brâul Maicii Domnului și Lemnul din Sfânta Cruce sau a moaștelor altor sfinți, precum Sfântul Apostol Andrei, Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Sfântul Cuvios Ioan Casian, Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, iar în acest an, moaștele Sfântului Apostol Pavel.

Georgiana Bălan-Spatariu

Prin rugăciune vei învinge

Rugăciune către Sfânta Cuvioasă Parascheva

Doamne Dumnezeul nostru, Tu cel ce ai zis și s-a făcut toată făptura, nu întoarce fața Ta de la noi păcătoșii ca să nu vină asupra-ne mânia cea groaznică și înfricoșătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce în toată ziua, nenumărate, cu nesocotință dobitocească le săvârșim. Noi suntem păcătoși, netrebnici și plini de răutate; iar Tu ești izvorul vieții și al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne! Nu trece rugăciunea noastră a păcătoșilor, nici nu ne răsplăți nouă după nelegiuirile noastre, ci pentru că nu suntem vrednici a câștiga milostivirea prin sângea cea de toate zilele, dăruiește-ne-o Tu ca un îndurat și mult-Milostiv.

Doamne, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruiește-ne nouă sănătate și viață ferită de toată răutatea și ne întărește cu Duhul Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor, cu bucurie, să slăvim preasfânt numele Tău în veci. Amin.

(*Acatistier*, Editura Biserica Ortodoxă Alexandria)

Sfântul Apostol Pavel – schimbarea întru Hristos

Din cartea *Faptele Apostolilor*, scrisă de Apostolul Luca, dar și din unele epistole proprii, putem descrie cu aproximație viața și activitatea Sfântului Apostol Pavel, figură stălucitoare a începuturilor Bisericii lui Hristos.

Un iudeu fariseu din Tars. Pavel, cu numele său iudaic Saul (cel dorit), s-a născut în Tars, capitala provinciei Cilicia, data exactă fiind greu de precizat (după unii, între anii 1-5 d.Hr.). Provenind dintr-o familie înstărită, primele cunoștințe de carte le-a primit în orașul natal, după tradiția riguroasă a iudaismului. Astfel, și-a însușit atât limba cât și cultura grecească, ceea ce-l deosebea de ceilalți apostoli și i-a folosit în activitatea misionară de mai târziu. Tatăl său fiind cetățean roman, acest drept de cetățenie l-a moștenit și el.

Saul, persecutorul primilor creștini. După ce a primit cele dintâi cunoștințe în orașul natal, cam pe la vârsta de 12 ani, Sfântul Apostol Pavel pleacă la Ierusalim, unde sub îndrumarea vestitului Gamaliel primește o învățătură care, după formă și conținut, era curat fariseică. Pavel începe astfel a se arăta dușmanul cel mai neîmpăcat al creștinismului. El consimte și ia parte, în mod pasiv, la uciderea arhidiaconului Ștefan, păzind cu satisfacție hainele celor care aruncau cu pietre în cel dintâi martir.

Stărnindu-se în Ierusalim o persecuție violentă contra creștinilor, Pavel îi caută pretutindeni cu un zel fanatic și-i târăște înaintea judecătorilor însărcinați cu pedepsirea lor. Fără îndoială, Pavel nu a ajuns până la a ucide; totuși, termenul de “persecutor” spune prea bine că nu se mulțumea doar cu simple amenințări verbale. Dar cum această persecuție nu făcea decât să răspândească mai departe cuvântul Evangheliei, Paul cere și dobândește de la arhiepiscopul scrisori de împuternicire și ajutoare, ca să meargă la Damasc, spre a descoperi pe creștinii fugiți de frica persecuției din Ierusalim.

“Convertirea” pe drumul Damascului.

Răzgândirea lui Pavel este cu atât mai surprinzătoare, cu cât era nu numai un iudeu înflăcărat, dar și un opozant activ față de noua religie: “Căci ați auzit despre purtarea mea de altădată întru iudaism, că prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și o pustiam”(Galateni 1,13). Însă pe când se apropia de Damasc, i se arată deodată însuși Iisus Hristos, care, prin vorbirea și arătarea Sa, îl transformă din vrăjmaș înverșunat în apostol înflăcărat al credinței creștine. “*Dar când a binevoit Cel Care m-a ales pe mine din pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul Său, să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L binevestesc la neamuri...*” (Gal. 1,15) sau “*Iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie...*”(I Cor. 15,8) sunt destăinuiri care dovedesc limpede că experiența din Damasc a însemnat o cotitură crucială în viața lui Pavel și că aici se găsește obârșia credinței sale creștine. Conducându-se de tovarășii săi în Damasc, a fost botezat de către Anania, își recapătă vederea, pe care o pierduse din cauza strălucirii orbitoare

a luminii de care fusese înconjurat când i-a vorbit Iisus. În loc să pună în lanțuri pe creștini, a întins „mreața” creștinismului ca să „pescuiască” pe iudei și păgâni.

Întru slujirea Evangheliei. După intense activități religioase desfășurate împreună cu Barnaba – ridicarea Bisericii din Antiohia la o stare înfloritoare, colecta creștinilor pentru săracii din Ierusalim ș.a. – într-o zi, pe când apostolii îndeplineau voia Domnului, Duhul Sfânt le zise: “Deosebiți-mi pe Pavel și pe Barnaba pentru lucrul la care i-am chemat” (Fapte 13,2). În urma acestei descoperiri, cei doi primesc consacrarea pentru misiune, adică pentru a predica cuvântul lui Dumnezeu între păgâni. În *prima călătorie misionară*, timp de cinci ani aproape, ei au predicat în provinciile Asiei Mici, convertind la creștinism până și pe proconsulul roman Sergiu Paul sau pedepsind cu orbirea temporară pe vrăjitorul Elima. Din Antiohia Pisidiei, cei doi apostoli merseră la Iconium, apoi la Listra și Derbe, întemeind peste tot biserici și întărind predica lor prin semne și minuni. Peste 4-5 ani, revin în Antiohia și constată cu mâhnire că unitatea și armonia tinerei biserici fusese tulburată prin “cearta despre cele ceremoniale”. Pentru a pune capăt discuțiilor care sfâșiau biserica din Antiohia, apostolii reuniți în Sinod la Ierusalim hotărâră că păgânii convertiți la creștinism nu sunt obligați să respecte legea mozaică, ci trebuie să se supună doar regulilor Bisericii lui Hristos.

Curând după aceasta, probabil în anul 52, cei doi lucrători în voia Domnului se pregătesc pentru *o nouă călătorie misionară*. De data asta însă, Pavel și Barnaba nu putură să se învoiască asupra tovarășilor de drum. Astfel se despart, lui Pavel alăturându-i-se Sila, Silvan, Timotei și un medic, Luca, evanghelistul de mai târziu. Această a doua călătorie l-a purtat prin Macedonia, Grecia, Corint, Efes și Cezareea, apoi se întoarce în Antiohia, pe la anul 54-55.

Pornește apoi în cea de-a *treia călătorie misionară*, în care îl așteaptă mari succese, dar și mari amărăciuni. În Efes rămâne aproape 3 ani, predicând Evanghelia cu mult curaj și obținând rezultate frumoase. De aici scrie Pavel Epistola către Galateni și prima Epistolă către Corinteni. Succesul său stingherea pe un anume Demetrius argintarul care provoacă o răscoală contra apostolului, silindu-l să părăsească Efesul. După un lung traseu, încărcat de reușite misionare, tristele presimțiri ale lui Pavel, precum și profeția ce-i făcuse Agab în Cezareea, se împlinesc îndată ce ajunge în Ierusalim. Iudeii, revoltați că apostolul învață în public că legea mozaică și-a pierdut valoarea de la venirea lui Hristos, plănuiesc să-l omoare. Ca să-l scape de planurile ucigașe ale iudeilor, este dus sub escortă la Cezareea, unde însă nu-l așteaptă o soartă prea luminoasă, fiind trimis la închisoare, unde a stat 2 ani. Profitând de dreptul său de cetățean roman, a fost transportat la Roma, unde răspândește sămânța Evangheliei. Din acest moment, firul istoric al activității sale, expus cu atâta claritate de Luca, se întrerupe, căci Faptele Apostolilor se încheie cu propovăduirea la Roma, fără a se mai face alte mențiuni edificatoare.

Se mai vorbește însă și de o *a patra călătorie misionară*, pe la anul 63-64, când Pavel merge în Spania să predice Evanghelia. De aici vine din nou în Orient, vizitează Grecia, Asia Mică, Macedonia și Creta, Corintul și Epirul. Fiind din nou prins, e dus pentru a doua oară la Roma și aruncat în închisoare. Se săvârșește din viață ca martir, la 29 iunie, anul 67 în cursul celei dintâi persecuții împotriva creștinilor.

Prin activitatea sa misionară, prin călătoriile sale, prin râvna sa neobosită de a sluji lui Hristos, făcându-se tuturor toate, Sfântul Apostol Pavel a asigurat universalitatea creștinismului. Prin cele 14 Epistole și prin învățătura sa a pus bazele teologiei creștine, lăsând Bisericii o teologie de o rară frumusețe și o experiență misionară și pastorală de neîntrecut.

Anca Voicu

Din tâlcuirea Evangheliei - Arhim. Teofil Părăian

În ceea ce privește credința noastră în nemurirea sufletului și în învierea morților sunt pentru mulți și unele împiedicări. Adică, oamenii văzând lucrurile așa cum se întâmplă în jurul nostru și auzind că va fi și o înviere a morților cândva, nu se știe când, parcă stau la îndoială în ceea ce privește nemurirea sufletului și în ceea ce privește învierea morților. Deși o credință adevărată, o credință a dreptmăritorilor creștini cuprinde, fără îndoială, și credința în nemurirea sufletului și credința în învierea morților.

Am venit fiecare dintre noi în lumea aceasta și ne-am dus viața de-a lungul anilor pe care i-am trăit și știm fiecare dintre noi că va veni o vreme când vom trece din lumea aceasta; va veni o vreme a morții noastre. În ceea ce privește moartea, oamenii nu sunt toți la un gând. Sunt mulți chiar și dintre credincioșii noștri care stau la îndoială când este vorba de nemurirea sufletului și de învierea morților, ori fără credință adevărată, o credință drept-măritoare. Va veni o vreme când fiecare dintre noi vom trece din lumea aceasta prin moarte. Și dacă, cumva, vom fi la sfârșitul lumii, adică dacă în vremea noastră se va întâmpla să fie sfârșitul lumii, atunci unii care vor trăi în acea vreme se vor schimba, vor trece ca și cum ar fi trecut prin moarte, vor trece de la viață la viață fără să treacă prin moarte așa cum o știm noi.

Sfântul Apostol Pavel zice: „Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba” (I Corinteni 15, 51). Vom fi schimbați din viețuirea aceasta pe care o cunoaștem și din trupul acesta pe care-l purtăm, într-un alt chip de viețuire și într-un alt fel de trup. Așa ne învață Sfântul Apostol Pavel și așa ne învață Sfânta noastră Biserică. Pe ce se întemeiază însă credința noastră în învierea sufletelor și în învierea morților? Se întemeiază mai înainte de toate pe învățătura Bisericii noastre, se întemeiază pe puterea lui Dumnezeu pentru că dacă noi așteptăm învierea morților, nu așteptăm să înviem, să învieze trupurile noastre prin puterea noastră, ci așteptăm aceasta prin puterea lui Dumnezeu.

De aceea noi ne și rugăm pentru cei morți așa cum ne rugăm și pentru cei vii, bineînțeles cu alte intenții. Cum anume? Ne rugăm pentru fericirea celor ce au trecut din această viață, pentru veșnica lor pomenire, pentru iertarea păcatelor, pentru împărăția lui Dumnezeu pe care să o dobândească și avem încredințarea că rugăciunile noastre sunt primite de Dumnezeu. E o rânduială a Bisericii noastre să ne rugăm pentru cei care nu mai sunt cu noi. Și cred că și voi, ca și mine, vă dați seama că cei care nu mai sunt în această viață pământească, cei care au

trecut din această viață, părinții noștri, ai celor care nu mai trăiesc, rudeniile noastre, prietenii noștri care au trecut din această viață sunt vii undeva.

PROGRAMUL MANIFESTĂRILOR PRILEJUITE DE SĂRBĂTOAREA SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

(urmăre din pagina 1)

❖ **Joi, 13 octombrie 2005:**

- 07.00 - 11.00 - Catedrala Mitropolitană - Utrenia, Acatistul Sfântului Apostol Andrei și Sfânta Liturghie;
- 10.30 - Sfințirea apei (Agheazma Mică) și Sf. Maslu, în curtea Catedralei Mitropolitane;
- 09.00 - aeroportul Iași - sosirea Prea Fericitului Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române;
- 11.00 - Universitatea 'Al. I. Cuza' - festivitatea de decernare a titlului de 'Doctor honoris causa' Prea Fericitului Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române;
- 12.30 - popas la Casa Dosoftei (sfințire și vizitarea muzeului);
- 17.00 - 19.30 - Centrul de conferințe PROVIDENȚA - sala 'Sanctus Stephanus Magnus' - concursul coral -Cântați Domnului- editia a III-a, cu participarea unor coruri ale liceelor din cuprinsul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei;
- 19.30 - 22.30 - Slujba de priveghere în cinstea Sfintei Cuvioase Parascheva (Vecernia, Litia și Utrenia), a Sfântului Apostol Pavel și a Sfântului Ierarh Dosoftei Mitropolitul;

❖ **Vineri, 14 octombrie 2005:**

- 09.00 - 12.00 - Sfânta Liturghie în Catedrala Mitropolitană
- 12.00 - proclamarea canonizării Sfântului Ierarh Dosoftei al Moldovei și binecuvântarea pelerinilor;
- 18.00 - aeroportul Iași - plecarea Prea Fericitului Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române;
- 18.00 - 21.00 - Vecernia, Litia și Utrenia Sfântului Ierarh Dosoftei, Mitropolitul Moldovei;

❖ **Sambătă, 15 octombrie:**

- 08.30 - 10.30 - Sfânta Liturghie în Catedrala Mitropolitană săvârșită de părinții profesori ai Facultății de Teologie Ortodoxă 'Dimitru Stăniloae' din Iași, cu ocazia deschiderii solemne a cursurilor Facultății;
- 11.00 - deschiderea solemnă a cursurilor Facultății de Teologie Ortodoxă 'Dimitru Stăniloae' - Iași - sala Dr. Justin Moisescu a Centrului eparhial Iași;

❖ **Duminică, 16 octombrie:**

- sfințirea bisericii din parohia Marginea, Războieni, Tg. Neamț;
- sfințirea bisericii schitului Draga, mănăstirea Bistrița, jud. Neamț;

❖ **Luni, 17 octombrie:**

- procesiunea de readucere a moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva și a Sfântului Apostol Pavel în Catedrala Mitropoliei

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Preot II Viorel Mihalache
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.